

La Frontal

Revista de Vilablareix Any VII - Octubre 2006

29

Telefons d'interès

Ajuntament (Oficines Municipals)	972-40 50 01
Fax Oficines Municipals	972-23 87 64
Correu electrònic	ajuntament@vilablareix.org
Consultori Mèdic	972-40 55 33
Ambulàncies	972-41 00 10
Ludoteca	972-40 55 37
Piscina	972-40 55 36
Centre Cultural (Can Ballí)	972-40 55 38
Pavelló Poliesportiu	972-23 22 86
CEIP Madrenc	972-24 26 12
Llar d'infants La Farigola	972-24 98 24
Local de Joves	972-24 68 40
CAP de Salt	972-24 37 37
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085

TMG	972-24 50 12
Farmàcia	972-23 26 05
Rectoria (Mossèn)	608-43 58 96

Horaris de serveis

Oficina de Correus

De dilluns a dissabte, de 9 a 10.

Oficines municipals

De dilluns a divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Dimarts, de 4 a 8 de la tarda.

Serveis tècnics

Arquitecte Superior: Marta Soler, de dilluns a dijous.

Recollida d'escombraries

Dilluns, dimarts, dijous i dissabtes.

Recollida de trastos vells

Primer dimarts de cada mes (cal trucar a l'Ajuntament).

Horaris del consultori mèdic

	Serveis	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres
Matí	Medicina General	De 9'30 a 13h	-	-	-	De 9'30 a 13h
	ATS. Infermeria	De 10 a 13h	-	-	-	De 10 a 13h
	Extraccions	De 9 a 10h (cita prèvia: Tel.972 40 55 33)	-	-	-	De 9 a 10h (cita prèvia: Tel.972 40 55 33)
	Pediatría	-	-	De 11'30 a 13'30h	De 12 a 13'30h	-
Tarda	Medicina General	-	De 15'30 a 19h	De 16 a 19h	De 15'30 a 19h	-
	ATS. Infermeria	-	De 16 a 19h	De 16 a 19h	De 16 a 19h	-

Medicina General: Dr. Miquel Quesada (dimarts i dijous) - Dr. C. López (dilluns dimecres i divendres) -ATS. Carme Jimenez. Cita prèvia, 972 40 55 33 / 972 24 37 37.

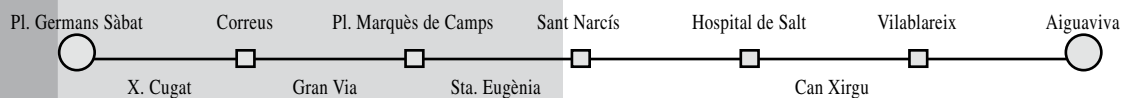
Pediatría: Dra. C. Roure - Infermera Sra. Rebollo. Cita prèvia, 972 40 55 33 / 972 24 37 37.

Pediatría altres pobles de l'Àrea Bàsica de Salut (ABS): Fornells, dilluns, dimecres i divendres de 8'30 a 11h. Bescanó, diàriament de 11'45 a 14h.

Urgències: Dimarts, dimecres i dijous, de 9 a 13'30h: Consultori Fornells (Tel. 972 47 68 02). Resta d'hores: Consultori de Vilablareix o bé CAP de Salt (Tel. 972 24 37 37)

Assistent i educador social: Divendres matí a l'ajuntament.

Horari Bus Línia 5- TMG

	De dilluns a divendres (feiners)	Dissabtes	Diuenques i festius
Sortida de Vilablareix	cada mitja hora a partir de 7'21, 7'51, ... fins 20'51	cada mitja hora a partir de 7'21, 7'51, ... fins 12'51 i a les 16'51	15'51
Arribada a Correus	a les 7'45, 8'15,... fins 21'15	a les 7'45, 8'15,... fins 13'45 i a les 17'15	16'35
Sortides:			
Germans Sàbat	7'00, 7'30, 8'00,... fins 21'30	7'00, 7'30,... fins 14'30 i a les 15'30 i 21'30	10'30 fins 21'30
Correus	7'15, 7'35,... fins 21'35	7'05, 7'37,... fins 14'35 i a les 15'35 fins 21'37	10'35 i 21'35
Pl. Marquès de Camps	7'10, 7'40,... fins 21,40	7'10, 7'40,... fins 14'40 i a les 16'40 i 21'40	10'40 i 21'40
Hospital de Salt	7'27, 7'57,... fins 21'57	7'27, 7'57,... fins 21'57	
Arribada a Vilablareix	7'30, 8'00,... fins 22'00	7'30, 8'00,... fins 13'30 i a les 16'00 i 22'00	16'58 i 21'58

NOTA: Per anar a l'hospital de Salt cal avisar al conductor

Sumari

2	Serveis
3	Editorial
4	Informació municipal
6	Actualitat
9	Esports
14	Entrevista
18	Escola
19	A l'ombra del campanar
20	Opinió
21	Ecologia
23	Programa d'estiu

EDITA: AJUNTAMENT DE VILABLAREIX
CONSELL DE REDACCIÓ: J. Manel Pallàs, Ramon Ponsatí, Mossèn Josep Ramirez, Joan Ribot, Pere Vilà, Josep Argelés, Llorenç Muñoz i Josep Aurich
PORTADA: CEIP MADRENC
DISSENY: Marc Puigvert
REDACCIÓ i INFOGRAFIA: JJ Comunicació
IMPRESSIÓ: Impremta Pagès, S.A.
DIPÒSIT LEGAL: GI-957/99
CORREU ELECTRÒNIC: vilablareix@ddgi.es
AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Edito rial

Revista de Vilablareix Any VII - Octubre 2006

J. MANEL PALLÀS I JULIÀ

Ha acabat l'estiu. La gran majoria ha fet vacances, altres per motius professionals les realitzaran en altra època de l'any i segurament hi ha persones que s'han quedat sense.

Alguns dels nostres fills estan realitzant tasques en el món laboral. Altres cursen estudis universitaris, mòduls professionals o es preparen per poder accedir-hi en un futur i, per últim, tenim els que es troben en edat escolar i durant aquest setembre han iniciat la seva activitat, després d'unes llargues vacances.

Aquest curs que acaba de començar 2006-2007 serà el primer complet del funcionament de l'escola bressol, La Farigola, del nostre poble. Per tant, un alumne podrà iniciar la seva activitat escolar als pocs mesos de néixer fins a la finalització de l'educació primària, als dotze anys, en el nostre poble.

A partir d'aquí, l'alumne ha de matricular-se en un IES, escola privada o concertada per seguir els estudis d'ESO i batxillerat, fet que pot ocasionar molèsties a les famílies, malgrat tenir facilitats en el desplaçament, si segueixen els estudis a l'IES Montilivi.

És possible que en un futur proper els nens/es, nois/es del nostre poble puguin realitzar tota la seva activitat acadèmica, fins als divuit anys, a Vilablareix, amb la construcció d'un nou IES, amb terrenys que pertanyen al municipis de Girona i Vilablareix.

Resum dels plens i juntes de govern local celebrats en els mesos de juny, juliol i agost de 2006

PLENS

Sessió ordinària del Ple de la Corporació de l'11 de juliol de 2006

S'acorda per unanimitat:

El conveni amb el Servei Català de la Salut pel qual es fixa la contraprestació econòmica i el sistema de pagament de les prestacions assistencials al municipi.

El Pla de Protecció Civil de Vilablareix (manual d'Actuació Risc Químic).

El Reglament de funcionament i règim intern del local de joves municipal.

La creació del registre de sol·licitants d'habitatge de protecció oficial al municipi.

El plec de condicions tècniques i administratives particulars i expedient de contractació per procediment obert mitjançant concurs i en expedient de tramitació ordinària dels treballs de confecció de l'Agenda 21 local.

Aprovar definitivament el projecte d'urbanització complementari i refós d'obres bàsiques del sector El Perelló i Can Pere Màrtir.

Demandar al Ministeri de Foment la desafectació dels terrenys reservats a aquest efecte al municipi.

Aprovar el pas a la fase restringida dels següents arquitectes o equips d'arquitectura per a la redacció de les propostes i els estudis previs que incloquin la memòria descriptiva de les característiques del projecte, els plànols i un pressupost estimatiu per capítols dels equipaments culturals dels sectors El Perelló i Can Pere Màrtir, als arquitectes o equips d'arquitectes:

Dilmé & Fabré SCP

Manel Bosch Aragó

BCR Arquitectes SL

Esteve Aymerich Serra

AECINC

Josep Cargol Noguer- Ricard Turon Vich

1r suplent: Mireia Verges Guri

JUNTES DE GOVERN LOCAL

Sessió del 6 de juny de 2006

S'acorda aprovar:

Contractar interinament per a la cobertura dels llocs de treball de socorristes el Sr. Albert Giro-nès Rodríguez, la Sra. Antònia Dorado Caballero i la Sra. Mònica Pradas Call, pel període comprès entre el 17 de juny a l'11 de setembre d'enguany.

Els preus públics per a la prestació del servei de Casal d'Estiu.

La contractació de l'entitat Cèntric, per a les feines de desinsectació i desratització al municipi pel període d'un any, per import de 2.750,16 € (IVA inclòs).

Sol·licitar ajut al Departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya per al manteniment de centres oberts i altres programes diürns de serveis socials d'atenció a la infància i a l'adolescència.

La 3a certificació de l'obra "Millora de les infraestructures del nucli urbà 2a fase", per import de 20.453,73 €, a favor de l'entitat PRODAISA.

La contractació de l'arquitecta tècnica Sra. Eulàlia Codolà i Andreu per a l'assistència tècnica municipal, mitjançant un contracte menor de serveis.

Sessió del 20 de juny de 2006

S'acorda aprovar:

La relació de factures i despeses que sumen la quantitat total de 74.507,19 €.

La contractació interinament dels monitors/es per al casal d'estiu d'enguany, del 29 de juny al 28 de juliol.

El Pla d'Acció de Promoció Econòmica de Vilablareix i la definició del model de dinamitza-

Resum dels plens i juntes de govern local celebrats en els mesos de juny, juliol i agost de 2006

ció comercial del municipi, per tal d'ésser inclosos en la sol·licitud de subvenció per a la contractació d'un Agent d'Ocupació i Desenvolupament Local al Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya.

Acceptar la subvenció de la Diputació de Girona (Àrea de Cultura) per a l'edició del butlletins municipals La Torratxa i Veujove, per import de 2.043.- € i una altra destinada a Equipaments Culturals Municipals, per import de 12.000 €

Sessió del 4 de juliol de 2006

S'acorda aprovar:

La 4a certificació de l'obra "Millora de les infraestructures del nucli urbà 2a fase", per import de 25.051,53 €, a favor de l'entitat PRODAISA.

La contractació i adjudicació mitjançant contracte menor del subministrament i instal·lació d'aparells d'aire condicionat per la llar d'infants La Farigola a l'entitat Pilsa, SC.

Sessió del 18 de juliol de 2006

S'acorda aprovar:

La relació de factures i despeses que sumen la quantitat de 46.64,60 €.

Nomenar interinament per a la cobertura del lloc de treball tècnic de joventut a temps parcial, durant el procés de selecció per a la seva provisió definitiva, la Sra. Mariona Puig i Baldoyra, durant el termini de tres mesos.

Les bases de la convocatòria per a la provisió d'una plaça de personal laboral, d'auxiliar administratiu (torn discapacitat), mitjançant el procediment de selecció concurs-oposició.

Les bases de la convocatòria per a la provisió d'una plaça de personal laboral, ludotecària, mitjançant el procediment de selecció concurs oposició.

Sessió del 8 d'agost de 2006

S'acorda aprovar:

La relació de factures i despeses que sumen la quantitat de 93.813,58 €.

El pressupost i adjudicació del servei d'administració i monitoratge del menjador escolar del CEIP Madrenc, curs escolar 2006-07, a l'entitat Espais de Lleure i Esport SL.

Dels preus públics del servei de menjador escolar CEIP Madrenc, curs escolar 2006-07

- Alumnes fixes 5'35 €
- Alumnes esporàdics 7,00 €

La 5a certificació de l'obra "Millora de les infraestructures del nucli urbà 2a fase", per import de 87.229,14 €, a favor de l'entitat PRODAISA.

Acceptar les subvencions concedides per la Diputació de Girona. Una destinada a la neteja, desbrossament i adequació dels marges de camins d'accés al municipal per import de 1.500 €, i una altra destinada a millora en equipaments esportius per import de 15.000 €.

El pressupost i adjudicació del contracte de serveis amb l'entitat Càtering Vilanova SL, del servei menjador escolar de la llar d'infants municipal La Farigola, curs escolar 2006-07.

La contractació de Jessica Alfaro Olmo i Afra Falgueras Fernández, en qualitat d'educadores de la llar d'infants municipal La Farigola, a jornada completa.

Casal d'estiu Vilablareix 2006

Casal Estiu 06 a la piscina

Casal Estiu 06 bicicletada

Un altre any, després de l'estiu, fem balanç de com ha anat el Casal i posem fil a l'agulla pensant en el proper.

El tema d'interès: Els 4 elements. Cada setmana el dedicàvem a un element. La primera a la TERRA, després l'AIRE, seguidament l'AIGUA i, per últim i no menys important, el FOC.

Els més grans, a través de tallers i experiments, s'endinsaven en aquest món tan sorprenent. Els petits, amb l'ajuda d'en Bonifaci, un explorador d'allò més original, els deixava pistes i així aprenien més sobre els elements. El dia de l'acampada, com a sorpresa per a tots, es va presentar davant dels nens i nenes i el van ajudar a trobar una sèrie d'objectes que havia perdut.

I com que aquest mes de juliol ha estat molt calorós, què millor que una hora de piscina cada dia per remullar-se i refrescar-se abans de dinar.

Aquest any, els nens i nenes del Casal més grans es van atrevir a pintar un mural a la paret del darrere de la piscina: una bola del món que representa la terra; els núvols que són el símbol de l'aire; un riu per mostrar l'aigua i una nena que amb una regadora apaga el foc. A la tarda, els infants del casal esportiu també van posar-hi el seu granet dibuixant un nen que corre i l'altre que està a la piscina.

Es van fer algunes sortides pel poble i una bici-

Casal Estiu 06 esports a la tarda

Casal Estiu 06 esports tarda petits

Casal Estiu 06 fent un joc de pistes

Casal Estiu 06 fent un taller

cletada per als més grans. Aquest dia va coincidir amb l'acampada al pavelló en la qual es van fer jocs de nit i una xocolatada al matí.

La tercera setmana, coincidint amb l'AIGUA, vam aprofitar per anar d'excursió a l'Aquàrium de Barcelona, on els més grans, a través d'un joc de pistes, aprenien sobre els diferents peixos del mar. Després, amb paciència, van aprendre a construir un aquari. Els més petits, junt amb el Cranc Manolo (molt salerós), el Peix Pallasso, el Tauró i d'altres peixos del mar, van aprendre les diferències d'un mar tropical a les de la Mediterrània.

A la tarda, els nens i nenes feien diferents activitats esportives, on van aprendre que hi ha molts tipus d'esports com per exemple l'*ultimate*, un esport que és jugat per dos equips de 7 jugadors i on s'utilitza un *frisbee* (plat volador) per fer les jugades.

Com a novetat, aquest any, i gràcies a la col·laboració de la monitora Meritxell Masó, es va editar un CD amb fotos de les activitats dels nens/es del Casal. Tot i la intenció de fotografiar tothom som conscients que potser no ha estat així; per això demanem disculpes als infants que no surten a les fotos. Com que dels errors se n'aprèn, esperem que la propera no ens passi el mateix.

SÒNIA JORQUERA I MÒNICA GARCIA

Casal estiu 06 grans a l'aquarium

Casal Estiu 06 petits a l'aquarium

Casal Estiu 06 pintant mural

Casal Estiu 06 taller de globoflexia

L'estiu a Vilablareix

Dijous a la fresca Emergent

Dijous a la fresca Emergent

Aquest és el 18è estiu en què el cinema forma part d'algunes nits a Vilablareix, i com tots els passats, la platea de la plaça del Perelló s'ha omplert.

A diferència d'altres estius, les altres activitats programades per als *Dijous a la Fresca* d'aquest 2006, han pres un altre caire.

Amb el nom d'Emergent, i durant el mes de juliol, s'ha presentat un festival itinerant per la comarca que vol ser una eina per a la promoció d'artistes que actuen en solitari damunt de l'escenari. Teatre, música, dansa, circ, humor..., totes les disciplines escèniques hi tenen cabuda.

L'edició 2006, que ha estat la segona, s'ha presentat aquest any també a Vilablareix. Organitzat pel Consell Comarcal del Gironès i pel nostre Ajuntament, el primer dijous de juliol, el nostre poble ha acollit amb un èxit considerable aquest festival i l'associació gironina Fringe.

El dijous 20 de juliol també es van trencar motlles en la programació estiuenca i es va apostar per un concert en format de veu i piano, a càrrec de Susanna de Saz i Nito Figueras, que ens van portar amb la música i les cançons arreu de tot el món.

En resum, ha estat un estiu diferent i ple de noves sensacions, però marcat encara pel setè art, que durant quatre dijous ha estat el protagonista a la plaça del poble.

Dijous a la fresca Emergent

Actuació de Susana Delsaz

Actuació de Susana Delsaz

Bona actuació del CTT Vilablareix en els Campionats Territorials de Girona

Molt destacada va ser l'actuació dels jugadors del CTT Vilablareix en els Campionats Territorials de Girona que es van celebrar els dies 17 i 18 de juny al pavelló del GEiEG de Sant Narcís.

Els jugadors Albert Romero i Nil Basora, de categoria benjamí, van aconseguir el campionat per equips i els primer i segon lloc respectivament, en la prova individual a més del triomf en l'especialitat de dobles.

Els jugadors alevins Guillem Soy i Ferran Cano van obtenir la segona posició per equips i els subcampionat en dobles. En aquesta mateixa categoria Guillem Soy va quedar subcampió provincial.

Els jugadors Àlex Flores i Franc Pi de categoria infantil van quedar campions per equips en dobles i primera i segona posició en individual.

Finalment, la categoria de veterans també s'ha sumat als èxits de les categories de formació i els jugadors Agustí Davi i Josep M. Cano han quedat segons en la prova per equips i el subcampionat individual per part de Josep M. Cano.

En els darrers tres anys que porta el CTT Vilablareix treballant amb els nois petits, l'obtenció dels diferents títols avala la seva feina i fa presagiar futurs èxits al bon joc i a la bona tècnica dels seus jugadors.

El bàsquet a Vilablareix: història d'un creixement

DANI BARTOMEU

Equip sènior femení

En els números anteriors de la Torratxa hem tractat de temes esportius del club de bàsquet del poble: resultats, objectius, activitats, etc., i després de diverses temporades jugant, competint, divertint-nos i a vegades patint, potser és moment de fer una mica de balanç (subjectiu) del passat, del present i del futur del club.

Els clubs neixen i creixen de la mateixa manera que les persones, però es diferencien de nosaltres en què si les coses es fan bé i hi ha sort no moren. El Club Bàsquet Vilablareix va néixer cap a l'any 1999 a partir de la il·lusió d'un grup d'amics de jugar a bàsquet, i així va aparèixer el primer equip de Vilablareix, amb vilablaretencs com en Jordi Pla, en Quim Andreu o en Jordi Juvé. Va ser l'any 2000 que van arribar els primers fitxatges, entre ells jo. L'únic objectiu era jugar, i als fundadors en cap moment (això crec) se'ls va passar pel cap crear nous equips, créixer com a club. Però la vida dóna moltes voltes... i

el C.B. Vilablareix forma part de la vida. Així van arribar un grup de noies, i la presència d'una persona com l'Anna Frigola, compromesa amb la immensa majoria d'activitats del poble, convertia el nou equip en una aposta segura.

El club ja havia nascut i havia començat a créixer amb un nou equip, però encara faltava que els equips maduressin, que fossin més seriosos, i que de la seriositat sortissin els nous equips del futur. La maduresa poc a poc es va anar assolint, amb uns jugadors sèniors cada vegada més veterans a la categoria i amb una edat que els permetia fer cada vegada més coses. Però per créixer fa falta gent jove, i això ho va tenir molt clar el segon president que va tenir el nostre club: en Xavier Soy. Ell va ensenyar les primeres coses als que formarien (i formen) part de la nova junta des de l'any 2002: en Jordi Pla, en Quim Andreu o jo mateix. Així es van començar a buscar els nens que formarien part de l'equip d'edat escolar pioner a Vilablareix,

Equip sènior "A"

del primer grup de nens del poble que aprendrien a jugar a bàsquet on vivien. Va ser així com es va crear un equip aleví amb Aniol, Xaviers, Joan Alberts, Adrians, Marcs, Martins, etc.

Era l'any 2003 i ja teníem el nostre primer equip de base, format íntegrament per nens de Vilablareix. Aquests nens van fer els seus primers entrenaments de bàsquet, van jugar els seus primers partits, van tornar contents a casa després de les victòries i enfadats amb el món per culpa de les derrotes... Ser l'únic equip de base d'un club et fa sentir especial, únic, diria jo, però els nens i el club demanaven (amb raó) més. Demanaven tenir un equip amb gent de la seva edat, amb gent del seu nivell per així poder veure fins on eren capaços d'arribar individualment i com a equip. A partir d'aquesta demanda el club va començar un camí complicat: captar jugadors en un poble de poc més de 2.000 habitants. Manels, Frans, Miquels, Jordis, Arnaus... ens van permetre assolir aquest nou objectiu. El club, com les persones, anava creixent...

Però aquesta criatura que es diu C.B. Vilablareix cada vegada necessita més coses per estar sana, per no tenir problemes. Com que la junta vol que la seva criatura creixi sana i feliç, aquest estiu hem treballat (i molt!) per donar-li una coseta més que la faci feliç: un tercer equip de base. I ho hem aconseguit! Ja tenim un benjamí, un preinfantil i un cadet, i els Aniol, Xaviers, Joan Alberts, Adrians, Marcs, Martins, etc. que van començar a

jugar al club fa més de tres anys ja no juguen en l'únic equip de base del club, sinó que formen part d'una estructura molt més gran i sòlida.

El present és engrescador, amb un C.B. Vilablareix que compta amb uns 80 jugadors i uns equips sèniors que sense perdre la idea de gaudir amb l'esport, cada vegada són més competitius. Però el present encara és més il·lusionant si tornem a mirar la base: 35 jugadors (recordem que fa quatre anys en teníem 0) més els pares que mouen tot això. Estem parlant de prop de 100 persones que mou la base del poble més els 80 jugadors sèniors! D'aquests 35 jugadors, 29 són de Vilablareix (el 83%), i la presència de jugadors de fora del poble demostra que les coses es deuen fer prou bé com perquè nois de fora de Vilablareix vinguin al poble expressament per aprendre a jugar a bàsquet.

Aquests 35 jugadors que té la base del club més els que arriben en el futur són els que d'aquí no gaire seran els entrenadors del club, els jugadors dels equips sèniors i els directius de l'entitat. Ells (Aniol, Xaviers, Joans Alberts, Adrians, Marcs, Martins, Manels i un llarg etcètera) són el futur en majúscules del club i el seu important nombre ens ha de fer ser optimistes per al futur. Tot i això, entre tots, entre els que ja formem part del club i els que encara no, hem d'ajudar a què aquesta criatura que es diu C.B. Vilablareix segueixi fent-se més gran i forta, tant en nombre de jugadors com en nombre d'equips (masculins i femenins).

Llista de jugadors del Club Bàsquet Vilablareix

Equip sènior "B"

Aquesta és la llista nominal de tots els jugadors i les jugadores que configuren totes les categories del C.B. Vilablareix, així com dels equips participants:

Sènior A Masculí: Edgar Lucena, Joan Maria Planas de Farnés, Alfons Moreno, Marc Castro, Marc Reixach, Jordi Masó, Jordi Vila, Jaume Casademont, Joan Mallorquí, Jordi Uriel, Albert Collado (entrenador) i Alfons Moreno (delegat).

Campionat de Catalunya Masculí
3a Categoria-Grup 6

Equips participants:

- C.B. Olot - Puigsacalm
- Bisbal Bàsquet "B"
- C.B. Calella "B" Veterans
- C.B. Banyoles

- C.B. Blanes "B"
- Ceset
- Giroassist - Vilablareix
- C.B. Bescanó
- C.B. Llagostera
- C.B. Sant Feliu
- C.B. Farners
- Bàsquet Sant Esteve
- Bàsquet Esplais
- Acej - Adepaf
- Motos Tràfach - Sant Narcís

Sènior B Masculí: Quim Andreu, Ivan Roldán, Dani Bartomeu, Albert Martínez, Àngel Menor, Joan De Toro, Dan Jou, Albert González, Manel Morales, Joan Crous, Jose Avilés i Dani Arteaga (entrenador).

Campionat Territorial

Sènior Masculí - Grup 01

Equips participants:

Palau Sacosta

Terundar Fontajau

Aecam C.B. Sta. Susanna

C.B. Quart

Zoo C.B. Lloret

C.B. Riudarenes

Palahí Vilablareix

Mas Tècnics - Onyar "B"

C.B. Cellera

C.P. Santjoanenc

C.B. Palafolls

Caf Platja d'Aro

C.B. Arbúcies

B.C. Torroella

Bàsquet Porqueres

C.E. Maristes Girona

Sènior Femení: Raquel Frigola, Mariona Salvador, Núria Grabulosa, Núria Roig, Anna Freixa, Marta Rodríguez, Judit Galí, Anna Frigola, Laura Obré, Anna Dorca, Lada Servitja, Robert Duran (entrenador) i Joan Galí (preparador físic).

Campionat de Catalunya

3a Categoria Femenina - Grup 04

Equips participants:

Bàsquet Porqueres "B"

Casa Stock

C.B. Escolàpies

Pia Olot

Bàsquet Esplais

C.E. Maristes Girona

C.P. Santjoanenc

C.B. Salt "B"

C.B. Sant Gregori

C.B. Grifeu-Llançà

C.B. Bas

C.B. Vilablareix

C.B. Hostalets

Cadet Masculí: Xavier Garcia, Xavier Carrasco, Francesc Roldán, Diego Cardozo, Marc Abad, Manel Cruz, Adrià Serrano, Adrià Garcia, Aniol López, Roger Puigdevall, Yeray Martín, Gerard Alba, David Gallardo i Dani Bartomeu (entrenador).

Cadet Masculí 1a Fase Nivell "B" - Grup 02

Equips participants:

B.C. Palafrugell

Cce Montessori-Palau

C.B. Sarrià De Ter

La Salle Girona "D"

Finques Òscar - C.B. Vilablareix

C.B. Vilobí d'Onyar

Teixits Noell - Onyar

B.C. Fontajau

B.C. Torroella "B"

Apa Vedruna-Palamós "A"

Bisbal-Bàsquet "B"

Preinfantil Masculí: Joan Albert Garcia, Marc Moratalla, David Marcos, Xavier Verdaguer, Pau Castro, Martí Carrera, Andreu Vila, Marcel Torres, Arnau Nicolás i Albert Martínez (entrenador).

Benjamí Mixt: Xavier Ferrer, Jordi Carrera, Arnau Pradas, Miquel Nogué, Jaume Musellas, Benjamí Puig, Arnau Quer, Jordi Verdaguer, Marc-Omar Chriyaa, Francesc Álvarez i Dani Arteaga (entrenador).

PER A INSCRIPCIONS I INFORMACIÓ

660 174 766

(Dani Bartomeu)

o bé passeu pel

Pavelló Municipal

els dilluns, dimecres o divendres

de 18 a 19:30 hores

i pregunteu per en Dani.

Enriqueta Boschdemont

CARLES B. GORBS

L'Enriqueta Boschdemont Ribot va néixer a Vilablareix –a la mateixa casa on encara viu–, ara fa 81 anys. Vilablareix ha estat el poble que l'ha vist néixer i créixer, el poble en el qual ha viscut tota la seva vida.

Mentre la seva mare feia feines per les cases, el seu pare treballava a Girona en un magatzem. L'Enriqueta tenia quatre germans més, dels quals una germana, malauradament, va morir prematurament a l'edat de 20 anys.

L'Enriqueta anava a estudi a l'escola de Vilablareix i té un gran record de la seva mestra, la senyora Carmen, i de la qual ens diu: *“fa poc encara ens va fer el pregó de Festa Major del poble”*. També recorda que les classes eren compartides entre nens i nenes i, per tant, sense la separació per sexes que en determinats moments de la nostra història era un fet habitual. Tenien horari partit, de 9 a 12 i de 3 a 5 de la tarda, i obligatòriament havien d'anar a dinar a casa, ja que no havia cap mena de menjador com els que hi ha ara a les escoles.

De l'escola també ens recorda que a l'hivern tenien una estufa de llenya per tal d'escalfar-se. *“Teníem una estufa de llenya per escalfar tot el local. La mateixa senyora Carmen o, algun nen més gran, la carregaven, l'encenien i teníem escalfor tot el dia i, l'endemà, hi tornàvem”*, ens explica.

En acabar els estudis primaris va anar a treballar a l'empresa Grober, al carrer Nou de

L'Enriqueta (a la dreta) amb la seva amiga Conxita.

Girona. A aquesta feina, segons ens comenta, havia d'anar i tornar amb bicicleta, fes fred o calor i, a més a més, a l'igual que passava amb l'escola, l'horari era partit i havia d'anar a casa a l'hora del dinar i, per tant, havia de fer un total de 4 viatges amb bicicleta: dos per anar i dos per tornar. Tal i com ens recorda: *“Anava amb bicicleta amb la meva germana, abans que es posés malalta, i totes dues anàvem juntes a treballar”*.

A la Grober va estar treballant uns quants anys fins que ho va haver de deixar per cuidar de la seva àvia, i també per recollir préssecs a can Camós. Mentrestant, els diumenges a la tarda, anava a ballar a una casa a Estanyol. *“El ball sempre era diumenge a la tarda, res de la nit, eh? A la tarda i, després,*

cap a casa”, ens aclareix. Per cert, un recorregut que feia el jovent de l'època a peu, i això vol dir una hora per anar i una altra per tornar. És evident, doncs, que abans les presses, les urgències, els nervis per trobar aparcament amb els vehicles d'ara... no existien i, malgrat la manca d'altres avenços i progressos, és indiscutible que la vida era més harmoniosa i tranquil·la.

I mentre les orquestres i, sobretot, els conjunts musicals de l'època tocaven els seus boleros, *foxtrots*, *swings*... entre peça i peça, diumenge darrere diumenge, l'Enriqueta va conèixer en Josep Soler amb qui, després del corresponent prometatge, es van casar un 29 de febrer de 1949. De viatge de noces, com també era habitual,

varen anar un parell de dies a Barcelona. Fruit d'aquest matrimoni varen tenir dos fills: en Josep i en Jaume. Mentre cuidava de la casa i de la família anava cosint: *“cosia sobretot vestits i camises. Ho feia per les nits i per la matinada, sempre escoltant la ràdio”*, ens afirma.

L'any 1959 l'Enriqueta es va treure el carnet de moto i poc temps després ja anava amb vespa i, entre d'altres aspectes: *“la feia servir per acompanyar els seus dos fills a doctrina a Sant Roc i a Sant Menna”*, ens diu.

D'aquella època “motoritzada” ens recorda un petit accident que va tenir quan duia la seva mare d'acompanyant: *“Portava al darrere la meva mare per anar a missa i vam caure totes dues. La vespa patina molt i, a més, la meva mare no va saber fer el gest de girar... i totes dues per terra...”*.

Set anys més tard, el 1966, *“vaig aprovar, a la primera, el carnet de cotxe”*, segons ens confirma amb un cert i discret orgull. En la dècada dels seixanta aquest carnet no era gaire habitual que el tingués una dona, ja que parlem d'una època en què la dona, a més de tenir una sèrie de drets restringits, era relegada als treballs domèstics i poca cosa més.

Així que, al poc temps, ja tenia un mític “Seat 600”, en el qual anava, també entre d'altres aspectes, a vendre productes de l'hort a mercat a Girona i, els diumenges, a Anglès. *“Era una ajuda per a la casa, ja que en aquells temps no es guanyava massa”*, ens confessa.

L'Enriqueta ens explica,

L'Enriqueta amb el seu home i els seus dos fills.

El dia del seu matrimoni.

com anècdota, que quan el seu fill Josep ja tenia edat i carnet per conduir el “600”, l'agafava, i segons ens diu: *“Al meu fill Josep, el treballar en un taller mecànic, va agafar el 600 i el va «trucar» i li va posar moltes enganxines per tot arreu. Tant va ser així que un dia em va parar la policia i em va preguntar si aquell cotxe era meu. Jo els vaig*

dir que el tenia i no el tenia, ja que el diumenge l'agafava el meu fill”. Ja ens imaginem l'Enriqueta amb aquell esportiu, modern i trucat “600”.

A casa tenien i treballaven l'hort i el bestiar, sobretot porcs i vaques. Les vaques les munyien i venien la llet. Segons ens confessa l'Enriqueta, munyir les vaques era

molt esclau, ja que tot s'havia de fer a mà i, a més a més, havia de matinar molt, ja que s'havia d'aixecar a les 5 del matí.

Per la seva part, en Josep, es va trencar el braç, la qual cosa va fer que deixés de treballar la terra i hagués de buscar una feina que no representés tant esforç físic. Al poc temps, va entrar a treballar de jardiner a l'Aeroport de Girona i, seguidament, en el taller i l'àrea de manteniment de cotxes. Quan va haver-hi una plaça "d'aparcador" ell la va demanar i la va aconseguir. Aquesta plaça "d'aparcador" tenia com a feina i finalitat la de guiar i aparcar, a través d'un cotxe autoritzat i senyalitzat, tots els avions que entraven a l'Aeroport.

Quan en Josep es va jubilar es va dedicar a l'apicultura, és a dir, a cuidar de les abelles i treure mel. Avui encara té aquesta dedicació i, en opinió de l'Enriqueta: *"no entenc com mai no li pessiguen les abelles. L'altre dia estava totalment cobert, tant, que estava tot negre, i res... En canvi, a mi sí que m'ho fan"*. Aquest és un dels misteris de la vida. Normalment, la majoria d'apicultors expliquen que a ells les abelles no els piquen. Ens preguntem el perquè. Potser perquè, a la seva manera, els coneixen i han fet una gran amistat? Bé, algun dia ho sabrem.

I amb tot això, amb el pas del temps, dels anys, els seus fills, en Josep i en Jaume en van aparellar: en Josep amb la Dolors, i en Jaume amb la Maribel. En Josep i la Dolors van tenir una filla: l'Esther que,

L'Enriqueta amb el seu "600".

La família al ple, el dia que va celebrar, a l'Escala, les noces d'or.

***"No sé
estar sense
fer res"***

ahora, es va aparellar amb en Josep. I en Jaume i la Maribel van tenir dos fills: l'Albert i la Laura. L'Albert, per la seva part, es va aparellar amb l'Eva

i, ara fa aproximadament un any i mig, van tenir una nena, la Clara: *“una nena molt maca i molt bona, cada vegada que la veig se'm cau la baba”*, segons ens comenta amb un somriure i uns ulls plens d'alegria la ja besàvia Enriqueta. Per la seva part, l'altra filla d'en Jaume i la Maribel, la Laura, continua *“soltera i sense compromís”*, segons ens confirmen els avis.

L'any 1999 va celebrar les Noces d'Or amb en Josep, possiblement un dels millors regals que la vida pot obsequiar: estar 50 anys junt amb la persona que estimes. Cinquanta anys d'il·lusions, de patiments, d'alegries, de tristors, d'esperances..., però al cap i a la fi 50 anys junt a la persona que un dia vas triar com a parella. Tal i com diu la felicitació rebuda pel llavors president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, *“Felicitacions per haver assolit aquesta llarga i sòlida etapa de convivència”*.

Aquest assenyalat i especial aniversari el van celebrar en un hotel de Santa Susanna on van estar tres dies i on van poder fer moltes coses. *“Érem tot un autocar, uns de Salt, altres de Palau, altres d'aquí... i darrere de nosaltres hi venien d'altres”*, ens comenta.

L'Enriqueta, comparant el ara i l'abans, ens recorda que abans es feien, entre d'altres coses, grans festes d'envelats on: *“anàvem a ballar de poble en poble. Recordo que, fins i tot aquí Vilablareix, va venir la Selvatana”*, i també ens confessa que, en l'actualitat, no acaba d'entendre del tot el

L'Enriqueta i en Josep durant la celebració de les noces d'or a Santa Susanna.

jovent i que, potser, aquesta sigui una de les grans diferències d'abans.

Ara fa poc més d'un any l'Enriqueta va patir un atac de cor del qual, mica en mica, se n'ha sortit força bé. Amb voluntat, ajut i paciència s'ha anat recuperant quasi plenament.

“Jo sóc una dona de ràdio”

“Encara i així la meva jove em diu que treballa massa, però la veritat és que no sé estar sense fer res”, reconeix.

Deixem l'Enriqueta amb la seves ràdios *“En tinc tres i totes tres amb la mateixa emissora, la del Justo Molinero, escolto les cançons d'aquell temps i així, moltes vegades, em quedo dormida”*. Sens dubte, un molt bon remei. També ens explica, respecte a la ràdio, que: *“un dia, escoltant un programa d'acudits em reia molt i el meu*

home em va dir que si em passava alguna cosa, que si plorava. Li vaig contestar que, al contrari, que reia, que em feien riure molt”.

La seva afició per la ràdio ve de lluny, de quan cosia i que com a un bon i fidel company tenia aquest petit aparell del qual surten, màgicament, paraules i músiques. Per contra, l'Enriqueta ens confessa que: *“la televisió no m'agrada gens. Em posa molt nerviosa. Jo sóc una dona de ràdio”*.

Així doncs, ens acomiadem de l'Enriqueta amb les seves ràdios, tot desitjant-li que continuï amb la seva esplèndida recuperació.

FE D'ERRADES

En el número 28 de *La Torratxa*, juliol de 2006, en l'apartat de L'ENTREVISTA, on es parlava dels néts d'en Jaume Carreras, en lloc de Joan, ha de ser Jordi. El fill d'en Joan, és en David, que està casat amb l'Íngrid (no Astrid).

Un nou curs, un nou repte

Festa de Sant Roca dita popular, *en un tancar i obrir d'ulls*, ens tornem a trobar a l'escola per emprendre nous projectes i il·lusions.

Com escola verda que som, aquest any ens dedicarem al tema de l'aigua, entesa com un bé preuat i escàs.

Malgrat que el curs passat teníem el propòsit d'endinsar-nos en el món de l'arquitecte Rafael Masó, ens vam adonar que l'Ajuntament de Girona presentava les activitats a partir d'aquest setembre. És per això que vam decidir treballar els contes de H.C. Andersen. Enguany sí que recuperem la proposta de Rafael Masó i al llarg del curs coneixerem diferents aspectes de la vida i l'obra de l'arquitecte.

En un altre àmbit, l'experiència de l'intercanvi amb les escoles de la Catalunya Nord va ser valorada molt positivament per les dues escoles. Continuarem l'intercanvi de tipus epistolar i cap al mes de maig, anirem a passar una jornada a Illa de Tet.

No cal dir que l'escola continuarà treballant les festes populars, el Dia de la Pau, el programa de ràdio, les visites a la Biblioteca, etc.

Per altra banda, estem pendents que s'urbanitzi la zona de Can Pere Màrtir i que pugui iniciar-se al més aviat possible la construcció de la nova escola.

A continuació us presentem, com cada curs, la composició del claustre:

Rosa Maria Via: directora i mestra de C.S
Maria Coll: cap d'estudis i mestra de C.M
Rosa Güell: secretària i especialista de música
Àngela Resplandis: tutora de P-3
Fina Casellas: tutora de P-4
Mariona Ventura: tutora de P-5
Mercè Clara: mestra de suport a E.I
Marian Parnau: tutora de primer
Dolors Riera: tutora de segon i especialista d'E. Especial
Engràcia Juhera: tutora de tercer
Íngrid de la Barrera: tutora de quart i especialista de llengua anglesa
Roser Blanch: tutora de cinquè i especialista d'Ed. Física
Joan Vila: tutor de sisè
Gemma Ginastera: mestra de P-5, segon i especialista de música
Josep Maria Gener: especialista d'Ed. Física
Concepció Nonell: especialista de religió catòlica

Vacunació antigripal

De nou l'estiu ha arribat al seu final, i darrere retornen els primers freds de la tardor. També en aquesta ocasió volem recordar la importància d'estar ben preparats per a la seva arribada i amb ells del virus de la grip.

Tot recordant...

MN. JOSEP RAMÍREZ CARLES - RECTOR DE VILABLAREIX

• Festa de Sant Roc

Com ja advertíem l'any passat amb motiu de la mateixa jornada, no es tracta, evidentment, del conegut i emblemàtic "Aplec de Sant Roc" que anualment celebrem el segon diumenge de Quaresma, sinó de la diada del Sant, que s'escau el 16 d'agost i que, per raons òbvies, traslladem al diumenge següent.

Enguany fou el dia 20 d'agost. A les 12 del migdia, Missa Solemne seguida i viscuda amb devoció pels fidels que pràcticament omplien la capella. En l'homilia, el mossèn tornà a presentar i recordar el testimoni de caritat i donació desinteressada als altres, especialment als més desafortunats i colpits per l'infortuni, de Roc, l'amic de Déu i dels malalts. En acabar, i aprofitant el bon dia que feia, joiosa tertúlia participada pels assistents davant l'ermita i després tothom a casa amb el cor ple d'alegria i disposats a seguir els exemples del nostre estimat Sant Roc.

• Catequesi de Primera Comunió

Les sessions de catequesi començaren el primer divendres d'octubre, dia 6, a les 7 de la tarda, als locals parroquials. Recordem als pares i mares interessats que, en principi, i com hem anat fent els darrers cursos, aquests seran el dia i hora setmanals d'aquesta catequesi. L'experiència ens ha conduït a aitals horaris. Precisament, i aprofitant l'avinentsa,

voldríem recordar als pares que han de ser conscients de la cabdal importància de la formació religiosa dels nens/es i de l'acurada preparació que han de rebre per al Sagrament del Cos i la Sang de Crist. Hauríem de mirar d'acabar amb certes actituds molt allunyades del vertader esperit i sentit de la Primera Comunió. Ho diem amb tot el respecte i afecte als interessats: no és correcte demanar per als fills l'esmentat sagrament simplement "perquè toca"; o per organitzar una bonica festa, farcida de regals; o, senzillament, perquè sempre s'ha fet així. S'hauria d'acabar amb la incorrecta actitud de considerar la Catequesi com a la "ventafocs" de les activitats que la criatura du a terme durant la setmana, en la qual hi ha lloc i espai per a tot menys per a la catequesi. Convidem els pares a fer una seriosa reflexió i establir una autèntica jerarquia de valors, donant prioritat a allò que és més important; i no hi ha dubte que, per al cristià que actua amb lògica i coherència, allò que és més important consisteix en viure fidelment la seva condició de deixeble de Jesucrist, complint els seus manaments entre els quals s'hi troba aquell de "preneu i mengeu: això és el meu cos". Esperem en les reunions de pares anar analitzant i deixatant aquest tema.

• Servei de neteja de l'església

Com ja s'ha anat anunciant a peu d'altar, donat que la senyora que fins ara s'encar-

regava de netejar el temple (a la qual agraïm el servei que durant una colla d'anys ha realitzat) ha hagut de deixar-ho per raons personals, es necessiten voluntàries per dur a terme aquesta tasca. Ja se n'han ofert unes quantes, però si alguna senyora més creu que pot donar un cop de mà, serà molt ben rebuda i col·laborarà en la noble missió de mantenir neta i endreçada la Casa de Déu.

• Tot preparant...

Entre les tradicionals activitats i actes que, si a Déu plau, realitzarem properament, hi ha la Festa de Sant Menna i les pròpies del Cicle de Nadal: Pessebre Vivent, Concert de Sant Esteve... Però en volem remarcar una que, enguany, té per a nosaltres importància especial. Es tracta de l'homenatge que la Parròquia pensa oferir a dos capellans que enguany celebren les noces d'or de la seva ordenació sacerdotal: Mn. Josep M. Jordà i Aymerich, fill del poble, i Mn. Josep Buch i Arnau, que durant trenta-tres anys en fou zelós i entranyable rector. En principi el dia assenyalat per a aquest homenatge seria el 12 de novembre, Festa de Sant Menna. Ja s'anunciarà amb detall el programa d'actes establert i en la crònica següent recordarem tot el que la Parròquia ha organitzat en homenatge als estimats Mn. Jordà i Mn. Buch.

Rafael Masó i Valentí neix a Girona l'any 1880. El 1900 inicia els estudis d'arquitectura a Barcelona i obté el títol d'arquitecte el 1906.

Format en l'ambient del Modernisme, ja des de les primeres obres defineix els trets del que serà el noucentisme gironí. Recupera la tradició artesana de la ceràmica, la fusta, el vitrall i la forja.

La seva producció s'estén per tota la província, amb obres tan importants com la farinera Teixidor, la Casa Masramon d'Olot, la Cooperativa Palafrugellenca, el conjunt de ciutat-jardí de S'Agaró, entre moltes altres.

En el nostre poble projectà l'Ajuntament, actual escola CEIP el Madrenc. Al marge de la seva faceta professional com a arquitecte, destaca també el seu vessant literari. Escriu proses poètiques que manifesten el seu amor per les petites coses, els costums familiars, i la seva ciutat i

Any Masó 100 anys d'arquitecte

també articles d'opinió de l'època.

Al llarg de la seva vida desenvolupa també una important labor cultural, col·labora en la fundació de la societat Athenea. El seu interès per millorar la societat des de l'arquitectura i les arts, el porta també a l'activitat política. En les eleccions municipals de 1920 s'integra en la candidatura de la Lliga que guanyarà les eleccions a l'Ajuntament de Girona. Rafael Masó entra a l'Ajuntament com a regidor, amb el doble objectiu de racionalitzar la política urbanística de la ciutat, sobretot el que fa al tractament del barri vell i la de millorar la dotació d'equipaments culturals.

L'adveniment de la dictadura de Primo de Rivera el setembre de 1923 interromp la vida democràtica. El curs dels esdeveniments porta l'empresonament de Rafael Masó i altres regidors catalanistes. Masó sortirà de la presó el gener de 1924, però rebrà una sanció que l'incapacitarà per actuar com a professional en obres oficials. L'arquitecte retornarà a l'Ajuntament entre el febrer de 1930, data de la caiguda de Primo de Rivera i l'abril de 1931, quan es proclama la República.

L'estudi de la seva arquitectura es concreta en tres

períodes: El primer de 1906 a 1911, en el qual Rafael Masó intenta formular un llenguatge propi, malgrat que acusa influències de l'arquitectura europea d'avantguarda. Són els anys de la Casa Batlle, de la Farinera Teixidor.

L'any 1912, de retorn del seu viatge de nuvis d'Itàlia i Alemanya, enceta un segon període que durarà fins al 1922 i en el qual reforça la seva actitud inicial de definir un estil propi. Durant aquest segon període projecta les cases que han esdevingut referència en l'arquitectura catalana del moment, com l'edifici Athenea, el garatge Callicó, la casa Gispert Saüch.

En el tercer període, de 1923 a 1935, es reforça la idealització de Catalunya i l'expressió d'aquesta mitjançant elements de la tradició, les urbanitzacions Teixidor i S'Agaró. En aquesta etapa també demostra un interès creixent per l'estudi i la recuperació del patrimoni.

Rafael Masó mor a Girona l'any 1935, quan era president de la Demarcació del Col·legi, a l'edat de 55 anys.

La recollida selectiva a Vilablareix

CONSELL COMARCAL DEL GIRONÈS

Durant el primer semestre del 2006, a Vilablareix s'ha reciclat el 27% del total de residus que s'han generat. S'ha de tenir en compte que l'any 2005 el percentatge de recollida selectiva a la comarca del Gironès era del 31%. Tot i així, cal destacar que es manté el mateix percentatge de recollida selectiva que l'any passat.

El 73% de residus restants han anat a l'abocador de Solius. Com tots sabem, un abocador és una instal·lació on s'acumulen les deixalles que es dipositen al contenidor de fracció resta. Cal destacar que aquestes deixalles acumulades a l'abocador comporten una sèrie d'impactes ambientals que s'han d'evitar, com són la pèrdua d'espais naturals, que esdevenen un focus de contaminació de l'aigua i l'aire i que els materials abocats no es recuperen. Si es col·labora en el reciclatge s'aconseguirà recuperar els residus per fer nous productes i s'evitarà omplir indiscriminadament els abocadors.

A continuació es mostra una gràfica que recull els percentatges de recollida de les diferents fraccions de residus durant el primer semestre de l'any 2006

El vidre

En el contenidor verd s'han de llençar ampolles i pots de vidre sense el seu tap. Cal tenir en compte que no s'hi poden abocar bombetes, fluorescents, vidre pla, gots trencats ni plats, ja que per a això es disposa de la deixalleria.

Les dades globals de recollida són satisfactòries, s'ha recollit un 54% del total de vidre que s'ha generat.

El paper i el cartró

En el contenidor blau s'ha de llençar el paper i el cartró degudament plegat.

Durant el primer semestre el municipi de Vilablareix ha recollit un 24 % de paper i cartró del total que s'ha generat.

Els envasos

De residus d'envasos, com són les llaunes, els tetrabrics, les ampolles de plàstic, el paper de plata, les safates de porexpan, etc. s'ha recollit un 13% del total d'envasos que s'han generat al municipi. Això vol dir que la major part de la població no els separa encara selectivament.

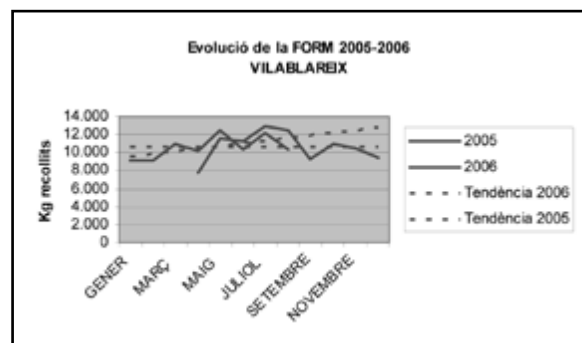
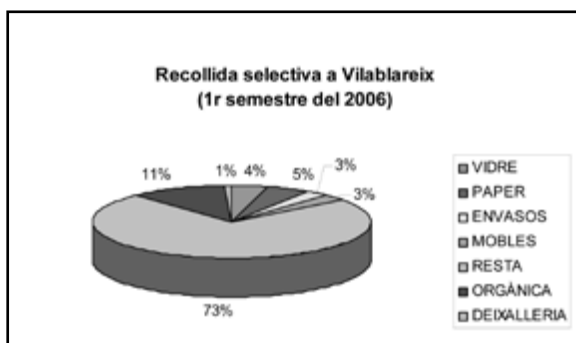
La fracció orgànica

A principis de l'any 2005 es va iniciar la campanya d'informació i sensibilització sobre la implantació de la recollida selectiva de la fracció orgànica, és a dir, de les restes de menjar i de jardineria, al municipi de Vilablareix. Aquesta ha anat a la planta de compostatge per reciclar-la i obtenir així un compost de qualitat. Durant el primer semestre del 2006 s'ha recuperat un 30,2% del total de fracció orgànica que s'ha generat al municipi.

La gràfica que es mostra a continuació reflecteix l'evolució dels kg recollits de fracció orgànica durant el 2005 i el 2006.

Per conscienciar-nos de la problemàtica que suposa la generació de residus, el Consell Comarcal del Gironès i l'Ajuntament de Vilablareix han endegat diverses campanyes de sensibilització, entre d'altres, la campanya de millora i reforç de recollida de la fracció orgànica i la campanya de prevenció de residus "Triem menys residus".

Amb el nostre esforç diari aconseguirem que Vilablareix sigui un municipi més sostenible.

Les catàstrofes, fatalitat o obra de l'home? (i III) Catastròfiques per als pobres

ANDRÉS L. PÉREZ VELASCO

Degradació ambiental

Els països pobres afectats per esdeveniments desastrosos són aquells en els quals la degradació ambiental avança de manera més ràpida. Els països amb una desforestació aguda, amb seriosos problemes d'erosió, cultiu i pasturatge excessiu de les terres, tendeixen a veure's afectats de manera més dramàtica pels desastres.

La població pot augmentar la seva pròpia vulnerabilitat als desastres i d'això poden ser tan culpables els rics com els pobres. Un promotor immobiliari que aixeca un hotel de luxe en una illa del Carib sobre terres litorals emplenades recentment i que es veuen exposades a la força de les ones, està arriscant els hostes de l'hotel al perill d'huracans i terratrèmols; perills relativament comuns en la regió.

No obstant, aquests casos són estranys en comparació amb la situació dels pobres. En nombroses ciutats del tercer món, els pobres viuen en terres exposades a inundacions, esllavissaments de terres i allaus durant els terratrèmols;

i les cases construïdes per ells mateixos són incapaces de suportar forts vents, pluges o tremolors sísmiques serioses. No reben instrucció o cap assessorament sobre la manera de protegir-se contra els desastres naturals.

Las mesures estatals per a la prevenció de desastres –defenses costaneres, aterraments, construcció de dics en els marges dels rius– amb prou feines serveixen per ajudar els pobres. Aquestes mesures serveixen per augmentar el valor de la propietat que protegeixen i els pobres no hi poden viure, tan sols poden permetre's viure en terres perilloses o insalubres. La població més indigent dels barris de *favelas* de Rio de Janeiro viu en pendents que, en ocasions, desapareixen per sota dels seus peus. Amb cada terratrèmol, els pobres de la ciutat de Guatemala es veuen arrossegats pels pendents en els quals habiten. Milions de persones pobres a Bangladesh viuen en deltes fluvials exposades als ciclons i a les inundacions.

Adaptant una definició de “desastre” basada en la importància dels danys a la propietat

soferts i en el nombre de vides humanes perdudes es fa necessari concloure que la pobresa és una causa tan important de desastres produïts pels terratrèmols com els esllavissaments de terres. D'igual manera, la desforestació és una causa dels estralls resultants de les inundacions tant com ho és la pluviositat.

La prevenció de molts dels desastres del tercer món és possible, necessària i urgent. La seva prevenció hauria de ser possible, si es té en compte que les causes i efectes dels desastres depenen, en gran mesura, de les activitats humanes. Els danys que pateixen innecessàriament tant la població com el medi ambient han assolit tals proporcions, que l'ajut d'emergència no pot donar una adequada satisfacció a les necessitats de les víctimes. La majoria dels problemes relacionats amb els desastres en el tercer món són, en realitat, problemes de desenvolupament no solucionats.

A l'igual que la pobresa i la degradació ambiental, la prevenció de desastres i l'eliminació de la pobresa es troben estretament lligats.

Festa de Sant Menna

Dissabte, 11 de novembre

- ▶ A $\frac{3}{4}$ de 6 de la tarda, al Pavelló Poliesportiu:
Animació infantil amb **Jordi Toniatti**
- ▶ A continuació, a l'aparcament del pavelló:
Castanyada popular
- ▶ A les 8 del vespre, a la sala polivalent del pavelló poliesportiu:
Concert de jazz, bolero... amb el grup **SLOW 33**

Diumenge, 12 de novembre

- ▶ A $\frac{2}{4}$ de 12 del matí a l'església de Sant Menna:
Ofici amb acompanyament musical.
- ▶ A continuació, al Padró:
Tres sardanes, per la cobla **Baix Empordà**
- ▶ Hi haurà **refrigeri** per als assistents.
- ▶ A les 6 de la tarda, a la Sala Polivalent del pavelló Teatre:
Van Gogh (d'Ever Blanchett)
Protagonitzada per: **Martí Peraferrer** (En "Sahara" del Cor de la ciutat).